

Ась штѣ та задигна.
Дорѣ това си Змѣй издама
И Радѣ си е задигнаѣ,
Издигнаѣ горѣ въ небеса,

До высокы тѣ дѣлове,
Дѣлове стѣны каменны,
У шырокы тѣ пештеры!

8.

*Саракиня измамва любовника си Змѣя да ѿ кажи раздѣльны быльы,
научена отъ любовника си мѣрианина.*

(Шѣе ся отъ македонскы Българы).

Саракино малка моме,
Саракино посестримо!
Тѣкъ ма лажишь не ма зѣмвашъ,
Сега има тры години,
Тры години на четиры!
Износи ми тры первази,
Тры первази кѣпринены,
Тры прѣстѣна кѣрмалии!
А бре лѣдо неженено!
Нѣ-ли ма пыташь да ти кажемъ:
Мень ма лики Змѣй отъ горѣ,
Тѣкъ ма лики не са лѣчи,
Сега има тры години,
Тры години на четиры!
Саракино малка моме,
Саракино посестримо!
Кога дойди Змѣй отъ горѣ,
Ты мѣ кажи: Тата има,
Тата има бѣлѣж кравѣж,
Бѣлѣж кравѣж, чѣрно теле,
Тѣкъ ѣж цыцка, не са лѣчи,
Не са лѣчи, не са гони;
Сега има тры години,
Тры години на четиры.
Кога дошель Змѣй отъ горѣ,
Саракиня го пытала:
Ой ты Змѣю, прѣвна люко!

Тата има бѣлѣж кравѣж,
Бѣлѣж кравѣж, чѣрно теле,
Тѣкъ ѣж цыцка, не са лѣчи,
Не са лѣчи, не са гони,
Сега има тры години,
Тры години на четиры;
Какъ да чини, какъ да стори,
Оно отъ неѣж да са лѣчи?
Саракино малка моме,
Саракино посестримо,
Да нѣ това дѣволштина?
Ой та Змѣю, прѣвно лике,
Аска теке не та лѣжимъ,
Тѣкъ право ти казѣвамъ.
Саракино малка моме,
Саракино посестримо!
На-лъ пыташь да ти кажи:
Ты мѣ кажи на тата ти,
Онъ да зѣмва чѣрно-трѣнотъ,
чѣрно-трѣнотъ, косто-ломотъ,
Да ги клада въ ново гѣрне,
Въ ново гѣрне да са вари,
На петокотъ на вечарѣ,
На петокотъ спротъ саботѣж,
Да попрѣска чѣрно теле
То отъ неѣж да са лѣчи.

.